

C39 – SLAN2

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

5 december 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

SUBCOMMISSIE VOOR LANDBOUW, VISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

INHOUD

- Vraag om uitleg van de heer André Van Nieuwkerke tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, en tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over maatregelen inzake de warrelnetvisserij 1
- Vraag om uitleg van de heer Erik Matthijs tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het protocolakkoord met Nederland over landbouw en milieu 3

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

Vraag om uitleg van de heer André Van Nieuwkerke tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, en tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over maatregelen inzake de warrelnetvisserij

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister-president Leterme.

De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, deze vraag om uitleg is de opvolging van mijn actuele vraag van 21 juni 2006 in verband met de warrelnetten. Heel wat bruinvissen vonden toen de dood langs onze kust. Mijnheer de minister, ik wil ook graag de stand van zaken met u bespreken.

Ik vind het een zeer goede maatregel om de strekdammen in Zeebrugge vrij te maken van staande vistuigen, maar die maatregel heeft enkel betrekking op de professionele visserij en niet op de recreatieve en de sportvisserij langs de kust. Ik hoor wel dat er met sportvissers en natuurbeschermers een discussie op gang is gekomen.

Ik verwijs ook naar het populair-ecologisch tijdschrift Eos, waarin een studie van een Amerikaanse professor werd voorgesteld, waaruit blijkt dat niet enkel de professionele visserij, maar ook de sportvisserij en de recreatieve visserij heel wat visbestanden en vissoorten voor hun rekening nemen. We spreken altijd over duurzaam beleid, ook inzake de zee en de visserij. Het artikel spreekt boekdelen, want het gaat over duizenden tonnen vis die langs de kusten worden opgevist, waardoor in de toekomst een aantal soorten bedreigd zullen worden.

Ook bij onze noorderburen wordt het debat gevoerd, onder andere met minister Veerman. Ik denk dat Zeebrugge het bewustzijn voor de problematiek heeft aangewakkerd.

Ik wil een genuanceerd standpunt innemen. Het gaat niet enkel om de bruinvissen langs de kust, maar ook de veiligheid van de badgasten komt in gevaar. Op volle zee is de situatie heel anders en zijn staande wantnetten een goed alternatief voor het gebruik van boomkorren, die ook voor een ecologische ravage zorgen. Niet alleen komen bruinvissen om het leven door de warrelnetten, maar netten rond wrakken vormen ook een gevaar voor duikers en liefhebbers van ons zee-erfgoed. Ik denk dat

we op korte termijn – de gevoelige periode begint vanaf maart – een aantal maatregelen moeten kunnen nemen.

Mijnheer de minister, er is een ambtelijke werkgroep opgericht. Ik had graag vernomen wie daar deel van uitmaakt.

Het artikel in Eos schetste een mondiale problematiek, en er was sprake van maffiapraktijken met warrelnetten. Mijnheer de minister, wat is uw reactie hierop?

Ik denk dat een reglementering, ook voor de eerlijke sportvissers, noodzakelijk is. Ik ben absoluut niet tegen sportvisserij als hobby, maar er moeten toch een aantal afspraken gemaakt kunnen worden.

Mijnheer de minister-president, in juni hebt u verwezen naar een onderhoud dat u met Europees Commissaris voor Milieu Dimas zou hebben. Wat is het resultaat hiervan? Ik wil nogmaals onderstrepen dat het niet enkel een Vlaams, maar ook een Europees probleem is, zeker voor wat betreft de bescherming van de zeezoogdieren in het kader van de habitatrichtlijn en het Agreement on the Conservation of Small Cetaceans of the Baltic and North Seas, afgekort ASCOBANS.

Mijnheer de minister-president, wat is uw visie met betrekking tot het gebruik van warrelnetten op zee? Dan gaat het over de professionele staande wantvisserij, niet enkel voor de kustzone, maar voor de hele Noordzee.

Ik ben niet voor een volledig verbod, maar voor minimale beperkingen voor wat betreft tijd en plaats. Ook een bescherming rond de wrakken dringt zich op. Het is ook nodig om hierover overleg te plegen met minister van Mechelen, bevoegd voor erfgoed, en federaal minister Landuyt. Mijnheer de minister-president, werden hieromtrent al afspraken gemaakt?

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer de voorzitter, in het voorjaar, na de stranding van een aantal vissen, hebben we, op ons initiatief en op initiatief van het Coördinatiepunt Geïntegreerd Beheer van Kustgebieden, beslist om een werkgroep ad hoc samen te brengen.

De werkgroep moest bekijken op welke manier de zaak kon worden aangepakt en wat er ten aanzien van de

strandvisserij kon gebeuren. De strandvisserij is één van de drie soorten visserij, naast de beroeps- en de sportvisserij. Bij strandvisserij is het toegelaten om warrelnetten te gebruiken, maar enkel boven de laagwaterlijn.

Naast een medewerker van mijn kabinet en de mensen van het Coördinatiepunt Geïntegreerd Beheer van Kustgebieden waren ook het kabinet van minister Peeters en vertegenwoordigers van de administraties Landbouw en Visserij en Leefmilieu aanwezig. Het gaat om een Vlaamse bevoegdheid, maar we hadden ook de federale minister bevoegd voor de Noordzee, de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu en de BMM of Beheerseenheid van het Mathematisch Model uitgenodigd. Er was overleg met de strand vissers en een vertegenwoordiger werd ook opgenomen in de werkgroep.

Eind juni werd, op basis van de werkzaamheden van de werkgroep, een ontwerp van politiereglement opgesteld, waarin een aantal beperkingen waren opgenomen op het gebruik van warrelnetten. Er was ook overleg met de kustburgemeesters. Het ontwerp van politiereglement werd daar besproken, maar de reacties waren, los van de partij waartoe men behoort, heel verschillend. Er werd afgesproken om, gelet op de pre-electorale periode waarin we ons toen bevonden, te wachten op de vorming van de nieuwe gemeentebesturen om het gesprek over het nieuwe politiereglement te hervatten.

Juridisch en internationaalrechtelijk is Vlaanderen gebonden aan een goede bescherming van zeezoogdieren, volgens de habitatrichtlijn en de ASCOBANS-conventie. Om die reden gaan we, in afwachting van een globale regeling met de gemeenten, vanaf het voorjaar van 2007 een aantal algemene beperkingen invoeren en opleggen aan de strand vissers. Die algemene beperkingen zijn ook al opgenomen in het ontwerp politiereglement dat in juni werd voorgelegd, maar waarvan de bespreking niet echt tot resultaten heeft geleid. Ze zullen ook worden opgenomen in het besluit dat we zullen nemen naar aanleiding van de beslissing van de Europese Visserijraad van december met betrekking tot de quota.

Daarbij zullen we onder andere de lengte en het aantal netten dat bij strandvisserij mag worden gebruikt, verlagen. Het driemazig warrelnet dat normaal gesproken wordt gebruikt door de beroepsvissers, maar soms ook door andere vissers, zal worden verboden. Ook de hoogte van de netten wordt beperkt enzovoort. Indien het juridisch mogelijk is, wat nog moet worden uitgemaakt, zullen we ook beperkingen opleggen met betrekking tot de verankering van de netten.

Er zijn inderdaad uitspraken en cijfergegevens over misbruiken gepubliceerd in Eos, maar daar wens ik niet op te reageren.

In de gesprekken met de strand vissers vorig jaar, heb ik kunnen vaststellen dat de meesten onder hen ervoor pleiten het recreatieve karakter van hun bezigheden te vrijwaren. De beperkingen die we al jaren opleggen, en die vanaf volgend jaar worden uitgebreid, zullen ertoe bijdragen dat die activiteiten ook effectief tot recreatieve visserij worden beperkt, alleen al omdat de hoeveelheid vis die kan worden gevangen, sterk wordt beperkt.

Ik heb op 21 juni in mijn betoog inderdaad verwezen naar het contact met de Europese Commissaris voor Milieu, de heer Dimas. De globale problematiek is bij hem aangekaart en er is gepleit voor een Europese aanpak. Daar zijn veel argumenten voor, maar ik heb tot nog toe geen Europees initiatief gezien, wat te betreuren is.

De databank van BMM geeft aan dat er tot eind november 91 bruinvissen aangespoeld zijn. 73 percent van de gevallen is niet te wijten aan de strandvisserij, die gebeurt trouwens buiten de door u aangehaalde periode maart-april. In Nederland spoelt een veelvoud daarvan aan. In Frankrijk worden er zelfs geen statistieken van bijgehouden. Nochtans heeft Frankrijk een uitgebreide staande visserij dicht bij de kust. Een strakkere regeling voor de strandvisserij in ons land is absoluut noodzakelijk, maar zal geenszins volstaan. Een algemene Europese aanpak blijft nodig.

U vroeg naar mijn visie over de warrelnetten op zee. Warrelnetten kunnen op zee enkel door beroepsvissers gebruikt worden. Het ILVO, het Instituut voor Landbouw en Visserij Onderzoek, voert onderzoek naar deze vistechiek. Bij ons zijn er eigenlijk maar 3 vaartuigen die met staande want vissen, in Nederland 135. Enerzijds is dit een vistechiek die heel weinig energie vereist, wat belangrijk is met het oog op duurzaamheid. U hebt zelf gewezen op de afweging die kan worden gemaakt met de boomkorvisserij, die bij ons algemeen wordt toegepast. Anderzijds houdt het gebruik van dergelijke netten wel risico's in voor de zogenaamde dolfijnachtigen. Het verplichte gebruik van pingers in overeenstemming met verordening (EG) nr. 812/2004 zou hieraan moeten verhelpen.

Blijft nog het probleem dat onze viswateren druk bevaaren worden en dat zulke netten wel eens overvaren worden, wat tot schade kan leiden aan de vaartuigen, met zware kosten voor de reder tot gevolg. Bovendien moet er een garantie zijn dat er in geen geval kapotte netten achterblijven in zee. Dan vormen ze immers een groot risico voor zowel diverse vissoorten als voor vaartuigen, die met hun schroef verstrikt kunnen raken in de netten, met alle gevolgen van dien. Ik neem dus een genuanceerde houding aan.

Het beschermen van wrakken behoort tot de bevoegdheid van minister Van Mechelen. Het zijn vooral sport-

vissers die rond de wrakken gaan vissen, en zoals reeds gezegd, heb ik hun beperkingen opgelegd. Wrakken zijn vaak goede paaiplaatsen, en die worden het best niet overbevist. Met de vangstbeperking wordt ook het recreatieve karakter beschermd.

Zoals gezegd was het kabinet van de federale minister bevoegd voor de Noordzee aanwezig in de werkgroep ad hoc met betrekking tot de standvisserij. Met minister Van Mechelen is er overleg over de bescherming van de wrakken.

De voorzitter: De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke: Mijnheer de minister-president, u hebt een stand van zaken gegeven. We moeten er nu inderdaad op Europees niveau op aandringen dat er iets zou gebeuren. Ik ben blij dat de besprekingen met de diverse kustburgemeesters, colleges en gemeenteraden vanaf januari worden voortgezet. Er moet inderdaad dringend een aantal algemene beperkingen komen. Het is goed dat we zo vlug mogelijk in een concretere fase terechtkomen, zodat we de 'averij' bij bepaalde zoogdieren tot een minimum kunnen beperken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Erik Matthijs tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het protocolakkoord met Nederland over landbouw en milieu

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, op 19 november werd een protocolakkoord ondertekend tussen Nederland en Vlaanderen over de samenwerking op het vlak van landbouw, visserij, platteland, natuur en leefmilieu. Mijnheer de minister-president, u hebt dat akkoord samen met de minister voor Leefmilieu ondertekend. Ook in 1999 werd al een protocol afgesloten tussen België en Nederland. De Vlaamse en Nederlandse landbouwadministraties werkten in het verleden op bepaalde gebieden al nauw samen.

Door de regionalisering van Landbouw werd Vlaanderen daarvoor bevoegd. Door de gelijklopende landbouwstructuren in Vlaanderen en Nederland kan samenwerking alleen maar voordelen bieden. Toch wens ik hierbij een bedenking te maken.

In een persbericht wordt gesteld dat, aangezien Vlaanderen en Nederland quasi hetzelfde landbouwprofiel heb-

ben, het evident is dat de standpuntbepaling en de onderhandelingsstrategie in internationale instellingen als de FAO, de OESO en de WTO, op elkaar worden afgestemd.

Mijnheer de minister-president, op Europees vlak moeten Vlaanderen en Wallonië altijd tot een consensus komen om een voorstel al dan niet goed te keuren. Als er geen consensus is, wordt er geen standpunt ingenomen. Het opnemen van Wallonië in dit protocol had er dan ook voor kunnen zorgen dat zowel op Europees vlak als in de internationale instellingen eenzelfde visie kon worden verdedigd. Waarom werd Wallonië wel betrokken bij het protocol van 1999 en nu niet?

Vlaanderen hoopt een beroep te kunnen doen op de uitgebreide diplomatieke vertegenwoordiging van Nederland in de wereld. Dat is heel positief. Hangt daar een prijskaartje aan vast?

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer de minister-president, door mijn functie in het Beneluxparlement kom ik vrij veel in contact met Nederlandse parlementsleden, ook zij die zich onledig houden met de landbouwproblematiek. Ik heb zo mijn bedenkingen bij de voorstelling dat Nederland en Vlaanderen eenzelfde structuur of profiel hebben op het gebied van de landbouw. Er zijn wel gelijkenissen, maar we moeten die zeker ook nuanceren. Nederland is grootschaliger en heeft in het verleden al verregaander maatregelen genomen met betrekking tot de relatie tussen landbouw en milieu.

Misschien daarom groeien er daar nu andere inzichten. Hier wordt nog gezocht naar de synergie tussen landbouw en leefmilieu, terwijl daar het inzicht groeit, althans in de landbouw, dat bepaalde toegevingen aan het leefmilieu in het verleden te verstrekkende gevolgen hebben op het terrein. Ik verwijs naar de motie die onlangs in de Nederlandse Tweede Kamer is goedgekeurd, over de uitvoering van het voortgangsrapport Schelde-estuarium. De landbouw gaat daar nu wat meer op de rem staan als het gaat om bijvoorbeeld natuurcompenserende maatregelen. Ook op het gebied van natuurbehoud en soortenbeheer hebben ze andere normen. Zo verschilt de Nederlandse jachtwetgeving nogal wat van de onze.

Ik herhaal dan ook mijn suggestie om eens na te gaan wat we kunnen leren van onze Nederlandse collega's en vice versa, want dat kan godzijdank ook nog altijd.

De heer Jos De Meyer: Tijdens het gesprek dat we op 10 oktober hadden over het Landbouwrapport 2005 (LARA) stelde ik de vraag in welke Europese landen het sterkst dezelfde tendensen te zien zijn (*Parl. St. VI*).

Parl. 2006-07, nr. 968/1). De stellers van het LARA antwoordden dat dat in Nederland is, sterker zelfs dan Wallonië. De vraag werd gesteld in een totaal andere context, en ik laat het antwoord dan ook voor wat het was, maar het leek me toch goed daar eens aan te herinneren.

Mijnheer de minister-president, we hebben onlangs de beslissing vernomen over de landbouwattachés, die efficiënter kunnen werken vanuit Brussel. Is er op dat punt kans op een samenwerking, of werd dat nog niet nagegaan? Zo ja, wat kunnen we daar dan op termijn van verwachten?

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer Matthijs, Wallonië was betrokken bij het protocol van 1999 en werd nu niet betrokken omdat er tussen 1999 en 2006 een overdracht van bevoegdheden is geweest. Vlaanderen kan nu autonoom opereren en we vullen die bevoegdheid stap voor stap in. Niets sluit echter uit dat de Belgische minister van Landbouw initiatieven neemt.

We hebben heel wat gemeen met de Nederlandse landbouw. Daarom hebben we het voortouw genomen. Dit past trouwens in de uitvoering van de strategienota Nederland (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 610/1*), die in 2005 werd toegelicht door minister Bourgeois. We wensen in het buitenlands beleid een preferentiële relatie met Nederland uit te bouwen.

In de Europese Landbouwraprad heb ik een uitstekende verhouding opgebouwd met de Nederlandse minister. We kunnen elkaar bijzonder veel wederzijdse steun geven. Dat leidt ook tot samenwerking op het niveau van de medewerkers, de raadgevers en de administraties. Dat is trouwens ruimer dan het onderwerp visserij.

Er zijn gemeenschappelijke economische structuren en landbouwstructuren, en de aard van onze landbouw sluit veel meer aan bij de Nederlandse dan bij de Waalse. Daarnaast is er de overdracht van de volle bevoegdheid. We hebben daar zeer goede ervaringen mee. Als we de knowhow kunnen samenleggen met Nederland, werkt dat versterkend voor beiden.

Collega's, ik daag jullie uit om te onderhandelen met Nederland en hetzelfde resultaat te bekomen, want het prijskaartje bedraagt 0 euro. Het kost ons niets.

In het kader van de permanente vertegenwoordiging gaan we nog beter samenwerken met Nederland. Het ligt in mijn bedoeling om een deel van de mankracht die ter beschikking komt door het terugtrekken van de attachés, toe te bedelen aan de permanente vertegenwoordiging, waar we ondertussen een versterking hebben van de

landbouwaanwezigheid. We gaan na of er nog mogelijkheden zijn, maar er wordt in elk geval over nagedacht.

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mijnheer de minister-president, ik woon dicht bij de Nederlandse grens. Ik stel vast dat ik mijn visie over het al dan niet gul zijn van de Nederlanders zal moeten bijstellen.

Minister-president Yves Leterme: Het gaat over CDA-minister Veerman. Hij is een charmante en vriendelijke persoonlijkheid met wie ik het uitstekend kan vinden, maar ik denk niet dat u mag veralgemenen voor alle Nederlanders.

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer de voorzitter, ik wil beamen dat wij ons op heel wat terreinen veel meer verwant voelen en veel meer verwant zijn met Nederland dan met Wallonië.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
